YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

22 päivänä marraskuuta 2001 *

Asiassa C-451/98,

Antillean Rice Mills NV, kotipaikka Bonaire (Alankomaiden Antillit), edustajinaan advocat W. Knibbeler ja advocat K. J. Defares, prosessiosoite Luxemburgissa,

kantajana,

jota tukee

Alankomaiden kuningaskunta, asiamiehenään M. A. Fierstra,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: hollanti.

vastaan

Euroopan unionin neuvosto, asiamiehinään R. Torrent, J. Huber ja G. Houttuin, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään L. Pérez de Ayala Becerril, prosessiosoite Luxemburgissa,

Ranskan tasavalta, asiamiehinään K. Rispal-Bellanger ja C. Chavance, prosessiosoite Luxemburgissa,

Italian tasavalta, asiamiehenään U. Leanza, avustajanaan avvocatessa dello Stato F. Quadri, prosessiosoite Luxemburgissa,

ja

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään T. van Rijn, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijoina,

jossa kantaja vaatii merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suojatoimenpiteiden käyttöön ottamisesta 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 304/97 (EYVL L 51, s. 1) kumoamista,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaostojen puheenjohtajat P. Jann ja F. Macken (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. Gulmann, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, L. Sevón, M. Wathelet, R. Schintgen ja V. Skouris,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Antillean Rice Mills NV:n, edustajanaan W. Knibbeler, Alankomaiden kuningaskunnan, asiamiehenään M. A. Fierstra, neuvoston, asiamiehenään G. Houttuin, Espanjan kuningaskunnan, asiamiehenään N. Díaz Abad, Italian tasavallan, asiamiehenään F. Quadri, ja komission, asiamiehenään T. van Rijn, 7.11.2000 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 13.3.2001 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Antillean Rice Mills NV (jäljempänä ARM) on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 27.2.1997 jättämällään kanteella, joka on kirjattu asianumerolla T-41/97, vaatinut EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan (josta on muutettuna tullut EY 230 artiklan neljäs kohta) nojalla merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suojatoimenpiteiden käyttöön ottamisesta 17 päivänä helmikuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 304/97 (EYVL L 51, s. 1) kumoamista.

2 Alankomaiden kuningaskunnan hakemus saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijana tukeakseen ARM:n vaatimuksia hyväksyttiin 15.5.1997 annetulla määräyksellä. Espanjan kuningaskunnan, Ranskan tasavallan, Italian tasavallan ja Euroopan yhteisöjen komission hakemukset saada osallistua oikeudenkäyntiin väliintulijoina tukeakseen Euroopan unionin neuvostoa hyväksyttiin 15.5.1997, 5.8.1997 ja 5.9.1997 annetuilla määräyksillä.

3 Alankomaiden kuningaskunta on yhteisöjen tuomioistuimeen 17.3.1997 jättämällään kanteella, joka on kirjattu asianumerolla C-110/97, myös vaatinut asetuksen N:o 304/97 kumoamista.

4 Koska asioissa T-41/97 ja C-110/97 nostetut kanteet koskevat molemmat asetuksen N:o 304/97 kumoamista, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin päätti 16.11.1998 antamallaan määräyksellä luopua asian T-41/97 käsittelystä EY:n tuomioistuimen perussäännön 47 artiklan kolmannen kohdan ja ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 80 artiklan mukaisesti, jotta yhteisöjen tuomioistuin voi ratkaista asian.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

EY:n perustamissopimus

5 EY:n perustamissopimuksen 3 artiklan r alakohdassa (josta on muutettuna tullut EY 3 artiklan 1 kohdan s alakohta) määrätään, että yhteisön toimintaan sisältyy merentakaisten maiden ja alueiden (jäljempänä MMA) assosiointi kaupankäynnin lisäämiseksi sekä yhteiset pyrkimykset taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen edistämiseksi.

6 EY:n perustamissopimuksen 227 artiklan 3 kohdan (josta on muutettuna tullut EY 299 artiklan 3 kohta) mukaan tämän sopimuksen neljännessä osassa määrättyä, assosiointia koskevaa erityissääntelyä sovelletaan EY:n perustamissopimuksen liitteessä IV (josta on muutettuna tullut EY liite II) lueteltuihin MMA:ihin. Alankomaiden Antillit mainitaan tässä liitteessä.

7 EY:n perustamissopimuksen neljännessä osassa, jonka otsikko on "Merentakaisten maiden ja alueiden assosiointi", on muun muassa 131 artikla (josta on muutettuna tullut EY 182 artikla), 132 artikla (josta on tullut EY 183 artikla), 133 artikla (josta on muutettuna tullut EY 184 artikla), 134 artikla (josta on tullut EY 185 artikla) ja 136 artikla (josta on muutettuna tullut EY 187 artikla).

8 Perustamissopimuksen 131 artiklan toisen ja kolmannen kohdan mukaan MMA:iden Euroopan yhteisöön assosioinnin tavoitteena on edistää MMA:iden taloudellista ja sosiaalista kehitystä ja vahvistaa läheiset taloudelliset suhteet niiden ja koko yhteisön välille. EY:n perustamissopimuksen johdanto-osassa mainittujen periaatteiden mukaisesti assosioinnin tarkoituksena on ensisijaisesti edistää MMA:iden väestön etuja ja vaurautta, jotta ne voivat saavuttaa taloudellisen, sosiaalisen ja kulttuurisen kehityksen, johon ne pyrkivät.

9 Perustamissopimuksen 132 artiklan 1 alakohdan mukaan jäsenvaltiot soveltavat kaupankäynnissään MMA:iden kanssa samaa järjestelmää kuin tämän sopimuksen mukaan keskinäisessä kaupankäynnissään.

10 Perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdassa määrätään, että MMA:ista peräisin olevien, jäsenvaltioihin tuotavien tavaroiden tullit poistetaan kokonaan niin kuin jäsenvaltioiden välisten tullien asteittaisesta poistamisesta perustamissopimuksessa määrätään.

11 Perustamissopimuksen 134 artiklassa määrätään, että jos niiden tullien taso, joita sovelletaan kolmannesta maasta peräisin oleviin tuotteisiin niiden tullessa MMA:han, on sellainen, että se, ottaen huomioon EY:n perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdan määräysten soveltamisen, johtaa kaupankäynnin vinoutumiseen jonkin jäsenvaltion vahingoksi, tämä jäsenvaltio voi pyytää komissiota tekemään muille jäsenvaltioille ehdotuksia toimenpiteiksi, jotka ovat tarpeen tilanteen korjaamiseksi.

12 Perustamissopimuksen 136 artiklan mukaan neuvosto antaa MMA:iden sekä yhteisön välisestä assosioinnista saatujen kokemusten ja EY:n perustamissopimuksen periaatteiden pohjalta yksimielisesti säännökset MMA:iden sekä yhteisön välistä assosiointia koskevista säännöistä ja menettelyistä.

Päätös 91/482/ETY

13 Perustamissopimuksen 136 artiklan nojalla tehtiin merentakaisten maiden ja alueiden assosioinnista Euroopan talousyhteisöön 25 päivänä heinäkuuta 1991 neuvoston päätös 91/482/ETY (EYVL L 263, s. 1; jäljempänä MMA-päätös).

14 MMA-päätöksen 101 artiklan 1 kohdan mukaan MMA:ista peräisin olevat tuotteet vapautetaan yhteisöön tuotaessa tulleista ja vaikutukseltaan vastaavista maksuista.

15 MMA-päätöksen liitteessä II olevan 6 artiklan 2 kohdassa todetaan, että jos yhteisössä tai AKT-valtioissa (Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren valtiot) kokonaan tuotettuihin tuotteisiin kohdistuu MMA:issa käsittely- tai valmistustoimia, ne katsotaan MMA:issa kokonaan tuotetuiksi tuotteiksi.

16 MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdassa komissio valtuutetaan tämän päätöksen 101 artiklan 1 kohdassa säädetystä periaatteesta poiketen toteuttamaan tarvittavat suojatoimenpiteet, "jos tämän päätöksen soveltamisesta aiheutuu vakavia häiriöitä jollakin yhteisön tai yhden tai useamman jäsenvaltion talouden toiminnan alalla tai jos soveltaminen vaarantaa niiden rahatalouden ulkoisen vakauden tai jos ilmenee häiriöitä, jotka saattavat johtaa yhteisön tai siihen kuuluvan alueen jonkin toiminnan alan merkittävään heikentymiseen".

17 MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan mukaan tämän artiklan 1 kohtaa sovellettaessa on valittava ensisijaisesti toimenpiteitä, jotka vähiten häiritsevät assosioinnin ja yhteisön toimivuutta. Nämä toimenpiteet on rajoitettava niihin, jotka ovat ehdottomasti välttämättömiä ilmenneiden häiriöiden poistamiseksi.

18 MMA-päätöksen liitteessä IV olevan 1 artiklan 5 ja 7 kohdan mukaan jäsenvaltio voi saattaa suojatoimenpiteiden käyttöön ottamista koskevan komission päätöksen neuvoston käsiteltäväksi kymmenen työpäivän kuluessa sen tiedoksiantamisesta. Tällaisessa tapauksessa neuvosto voi päättää määräenemmistöllä asiasta toisin 21 työpäivän kuluessa.

Asetus N:o 21/97

19 Italian ja Espanjan hallitukset vaativat 29.11.1996 ja 10.12.1996 komissiota ottamaan käyttöön MMA:ista peräisin olevan riisin tuontia koskevia suojatoimenpiteitä.

20 MMA-päätöksen 109 artiklan nojalla annettiin merentakaisista maista ja merentakaisilta alueilta peräisin olevan riisin tuontia koskevien suojatoimenpiteiden käyttöön ottamisesta 8 päivänä tammikuuta 1997 komission asetus (EY) N:o 21/97 (EYVL L 5, s. 24).

21 Asetuksen N:o 21/97 1 artiklan 1 kohdassa säädettiin tariffikiintiöstä, jonka perusteella MMA:ista peräisin olevan CN-koodiin 1006 kuuluvan riisin tulliton tuonti yhteisöön sallittiin seuraaviin määriin saakka: 4 594 tonnia Montserrat'sta peräisin olevaa riisiä, 1 328 tonnia Turks- ja Caicossaarilta peräisin olevaa riisiä ja 36 728 tonnia muista MMA:ista peräisin olevaa riisiä.

22 Asetusta N:o 21/97 sovellettiin sen 7 artiklan toisen kohdan mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 30 päivään huhtikuuta 1997.

23 Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus saattoi tämän jälkeen MMA-päätöksen liitteessä IV olevan 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti asetuksen N:o 21/97 neuvoston käsiteltäväksi ja pyysi tätä korottamaan Montserrat' ta ja Turks- ja Caicossaaria koskevia kiintiöitä.

24 Myös Alankomaiden hallitus ilmoitti 21.1.1997 päivätyllä kirjeellään, että se vastusti asetusta N:o 21/97, ja pyysi neuvostoa antamaan uuden asetuksen.

Asetus N:o 304/97

25 Neuvosto antoi 17.2.1997 asetuksen N:o 304/97, jolla kumotaan sen 7 artiklan 1 kohdan mukaan asetus N:o 21/97.

26 Neuvoston ja komission antamien asetusten ainoa olennainen ero koskee Montserrat' n ja Turks- ja Caicossaarien kiintiöiden määrää.

27 Asetuksen N:o 304/97 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Rajoitetaan MMA:ista peräisin olevan CN-koodiin 1006 kuuluvan riisin tullitonta tuontia yhteisöön 1 päivän tammikuuta ja 30 päivän huhtikuuta 1997 välisenä aikana seuraaviin vastaavana määränä esikuorittua riisiä ilmaistuihin määriin:

a) 8 000 tonnia Montserrat'sta peräisin olevaa riisiä sekä Turks- ja Caicossaarilta peräisin olevaa riisiä, mikä muodostuu seuraavista määristä:

— 4 594 tonnia Montserrat'sta peräisin olevaa riisiä, ja

— 3 406 tonnia Montserrat'sta tai Turks- ja Caicossaarilta peräisin olevaa riisiä,

b) 36 728 tonnia muista MMA:ista peräisin olevaa riisiä."

28 Asetusta N:o 304/97 sovellettiin sen 8 artiklan toisen alakohdan mukaisesti 1 päivästä tammikuuta 30 päivään huhtikuuta 1997, lukuun ottamatta tämän asetuksen 1 artiklan 1 kohdan a alakohdan toista luetelmakohtaa, jota sovellettiin vasta tämän asetuksen voimaantulosta eli 21.2.1997 alkaen, jolloin se julkaistiin *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Yhteisön riisimarkkinat

29 On erotettava toisistaan japonica- ja indica-riisilajit.

30 Yhteisön riisintuottajamaita ovat lähinnä Ranska, Espanja ja Italia. Noin 80 prosenttia yhteisössä tuotetusta riisistä on japonica-riisiä ja 20 prosenttia indica-riisiä. Japonica-riisiä kulutetaan erityisesti eteläisissä jäsenvaltioissa, kun taas indica-riisiä kulutetaan erityisesti pohjoisissa jäsenvaltioissa.

31 Koska japonica-riisistä on ylituotantoa, yhteisö on kokonaisuutena tarkasteltuna tämän riisilajin viejä. Yhteisössä ei sen sijaan tuoteta riittävästi indica-riisiä omiin tarpeisiin, joten yhteisö on kokonaisuutena tarkasteltuna tämän riisilajin tuoja.

32 Kulutusta varten riisiä on käsiteltävä. Sadonkorjuun jälkeen riisi esikuoritaan ja sitten kiillotetaan monivaiheisesti.

33 Yleisesti erotetaan toisistaan neljä käsittelyastetta:

— kuorimaton riisi: kyseessä on riisi sellaisena kuin se on korjattu, eikä se vielä kelpaa kulutukseen

— esikuorittu riisi (kutsutaan myös nimellä ruskea riisi): kyseessä on riisi, jonka ulkokuori on poistettu ja jota voidaan käyttää kulutukseen mutta myös käsitellä edelleen

— osittain hiottu riisi (kutsutaan myös nimellä osittain kiillotettu riisi): kyseessä on riisi, jonka siemenkalvosta osa on poistettu. Tämä on puolivalmis tuote, jota myydään yleensä lisäkäsittelyä eikä kulutusta varten

— kokonaan hiottu riisi (kutsutaan myös nimellä kiillotettu riisi): kokonaan käsitelty riisi, jonka ulkokuori ja siemenkalvo on poistettu.

34 Yhteisössä tuotetaan vain kokonaan hiottua riisiä, kun taas Alankomaiden Antilleilla tuotetaan vain osittain hiottua riisiä. Alankomaiden Antilleilta peräisin olevaa osittain hiottua riisiä on siis käsiteltävä vielä kerran, jotta se voitaisiin käyttää kulutukseen yhteisössä.

35 Puoli tusinaa yritystä, joiden kotipaikka on Alankomaiden Antilleilla ja joihin myös ARM kuuluu, käsittelee Surinamesta ja Guyanasta peräisin olevaa kuorittua riisiä siten, että siitä tulee osittain hiottua riisiä.

36 Tämä käsittelytoimi on riittävä riisin luokittelemiseksi MMA:ista peräisin olevaksi riisiksi MMA-päätöksen liitteen II säännösten mukaisesti.

37 ARM on vienyt vuodesta 1992 lähtien yhteisöön tuottamaansa osittain hiottua riisiä, jonka se myy riisinvalmistajille, jotka jalostavat siitä kokonaan hiottua riisiä. Tämä on indica-riisiä.

Kanne

38 ARM, jota Alankomaiden kuningaskunta tukee, vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin kumoaa asetuksen N:o 304/97 ja velvoittaa neuvoston korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

39 Kantaja vetoaa kanteensa tueksi neljään kanneperusteeseen, jotka koskevat perustamissopimuksen 133 artiklan 1 kohdan ja MMA-päätöksen 101 artiklan 1 kohdan rikkomista, MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan rikkomista, MMA-päätöksen 109 artiklan 2 kohdan rikkomista ja toimia koskevan huolenpitovelvollisuuden loukkaamista ja EY:n perustamissopimuksen 190 artiklan (josta on tullut EY 253 artikla) rikkomista.

40 Neuvosto vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin jättää asetuksen N:o 302/97 kumoamista koskevan kanteen tutkimatta tai hylkää sen perusteettomana ja velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

41 Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta ja komissio vaativat, että yhteisöjen tuomioistuin hylkää kanteen ja velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Kanteen tutkittavaksi ottaminen

42 Perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan mukaan luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö voi nostaa kanteen hänelle osoitetusta päätöksestä tai päätöksestä, joka siitä huolimatta, että se on annettu asetuksena tai toiselle henkilölle osoitettuna päätöksenä, koskee ensin mainittua henkilöä suoraan ja erikseen.

43 Koska asetus N:o 304/97 ei ole perustamissopimuksen 173 artiklan neljännessä kohdassa tarkoitettu kantajalle osoitettu päätös, on tutkittava, onko se yleisesti

sovellettava säädös vai onko sitä pidettävä asetuksen muodossa tehtynä päätöksenä. Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpide yleisesti sovellettava vai ei, on arvioitava sen luonnetta ja erityisesti niitä oikeusvaikutuksia, joita sen on tarkoitettu tuottavan tai joita se tosiasiallisesti tuottaa (asia 307/81, Alusuisse Italia v. neuvosto ja komissio, tuomio 6.10.1982, Kok. 1982, s. 3463, 8 kohta; Kok. Ep. VI, s. 547).

44 Käsiteltävänä olevassa asiassa neuvosto on antamalla asetuksen N:o 304/97 toteuttanut yleisesti sovellettavia toimenpiteitä, joita sovelletaan erotuksetta kaikista MMA:ista peräisin olevan riisin tuontiin.

45 Asetus N:o 304/97 on siis luonteeltaan yleisesti sovellettava, eikä se ole EY:n perustamissopimuksen 189 artiklassa (josta on tullut 249 artikla) tarkoitettu päätös.

46 On kuitenkin tutkittava, voidaanko kuitenkin katsoa, että tämä asetus koskee kantajaa suoraan ja erikseen siitä huolimatta, että se on yleisesti sovellettava. Toimen yleinen sovellettavuus ei nimittäin estä sitä, etteikö se voisi koskea tiettyjä taloudellisia toimijoita suoraan ja erikseen (ks. asia C-309/89, Codorniu v. neuvosto, tuomio 18.5.1994, Kok. 1994, s. I-1853, 19 kohta).

47 Kantaja ja Alankomaiden hallitus vetoavat sen tueksi, että asetus N:o 304/97 koskee ARM:ää erikseen, siihen, että ARM on ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen yhdistetyissä asioissa T-480/93 ja T-483/93, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, 14.9.1995 antamassa tuomiossa (Kok. 1995, s. II-2305) tarkoitettu yritys, jota toimenpide koskee, koska se kuuluu rajalliseen joukkoon taloudellisia toimijoita, joiden oikeudelliseen asemaan vaikutetaan sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä toimijat erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

48 Neuvosto, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta ja komissio puolestaan väittävät että, asetus N:o 304/97 ei koske ARM:ää erikseen. Neuvosto korostaa, että edellä mainitussa asiassa Antillean Rice Mills ym. v. komissio ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei nimenomaisesti ratkaissut, koskiko tässä asiassa esillä oleva säädös ARM:ää erikseen. Neuvoston mielestä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei todennut, että ARM oli yritys, jota toimenpide koski kyseisen tuomion 73 ja 74 kohdassa tarkoitetulla tavalla.

49 On huomattava, että kuten yhteisön tuomioistuin on useaan kertaan todennut (ks. erityisesti asia 25/62, Plaumann v. komissio, tuomio 15.7.1963, Kok. 1963, s. 197 ja 223; Kok. Ep. I, s. 181 ja asia C-276/93, Chiquita Banana ym. v. neuvosto, määräys 21.6.1993, Kok. 1993, s. I-3345, 9 kohta), jotta säädöksen voidaan katsoa koskevan luonnollisia tai oikeushenkilöitä erikseen, sen on vaikutettava niiden oikeudelliseen asemaan niille tunnusomaisten erityispiirteiden tai sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella nämä toimijat erottuvat kaikista muista ja ne voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu.

50 ARM, jota Alankomaiden hallitus tukee, toteaa ensinnäkin sille tunnusomaisista erityispiirteistä, että koska se vie riisiä Alankomaiden Antilleilta, sen toiminta keskittyy täysin riisin vientiin yhteisön alueelle. Se katsoo näin ollen, että asetuksessa N:o 304/97 säädetyt suojatoimenpiteet johtaisivat väistämättä sen toiminnan loppumiseen.

51 Tältä osin on täsmennettävä, että asetus N:o 304/97 koskee kantajaa vain, koska tämä vie riisiä yhteisöön. Kyseessä on taloudellinen toiminta, jota mikä tahansa yritys voi harjoittaa koska tahansa. Tämän asetuksen voidaan katsoa koskevan kantajaa vain siksi, että se on objektiivisilta erityispiirteiltään taloudellinen toimija, joka harjoittaa MMA:ista peräisin olevan riisin myyntiä, aivan kuten kuka tahansa muu samanlaisessa tilanteessa oleva taloudellinen toimija. Pelkästään se, että kantaja on erityispiirteiltään luokiteltava riisin viejäksi MMA:ista yhteisöön

tai jopa tällaisen riisin viejäksi ja myyjäksi, ei riitä sen toteamiseksi, että asetus N:o 304/97 koskee kantajaa erikseen (ks. vastaavasti myös asia 11/82, Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomio 17.1.1985, Kok. 1985, s. 207, 14 kohta; em. asia Chiquita Banana ym. v. neuvosto, määräyksen 12 kohta ja asia C-10/95 P, Asocarne v. neuvosto, määräys 23.11.1995, Kok. 1995, s. I-4149, 42 kohta).

52 Vaikka asiakirjoista ilmenee, että esillä olevassa asiassa vain kuusi tai seitsemän yritystä toimii markkinoilla, joita asetus N:o 304/97 koskee, on todettava, että se, että on mahdollista jollakin tarkkuudella määritellä niiden oikeussubjektien lukumäärä, joihin toimenpiteitä sovelletaan, tai jopa yksilöidä nämä oikeussubjektit, ei mitenkään merkitse sitä, että toimenpide koskisi näitä oikeussubjekteja erikseen, jos on selvää, kuten esillä olevassa asiassa, että toimenpidettä sovelletaan siinä objektiivisesti määritellyn oikeudellisen tilanteen tai tosiseikaston perusteella (ks. erityisesti asia C-131/92, Arnaud ym. v. neuvosto, määräys 24.5.1993, Kok. 1993, s. I-2573, 13 kohta ja em. asiassa Chiquita Banana ym. v. neuvosto annettu määräys, 8 kohta).

53 ARM ei myöskään voi pätevästi väittää, että suojatoimenpiteet ovat aiheuttaneet sen, että sen toiminta, jonka se väittää keskittyneen täysin riisin vientiin yhteisön alueelle, on täydellisesti loppunut. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin totesi asiassa T-41/97 R, Antillean Rice Mills v. neuvosto, 21.3.1997 antamassaan välitoimia koskevassa määräyksessä (Kok. 1997, s. II-447, 49 kohta) ja kuten komissio mainitsi huomautuksissaan, kantaja vei vuoden 1997 kolmen ensimmäisen kuukauden aikana yhteisön alueelle noin 12 000 tonnia riisiä. Verrattuna 68 186 tonniin, jotka ARM väittää vieneensä vuoden 1996 aikana, vuoden 1997 neljän ensimmäisen kuukauden vientimäärät osoittavat vientitoiminnan vain vähentyneen. Tämän vähennyksen ei myöskään voida katsoa johtuvan pelkästään suojatoimenpiteistä, koska ARM olisi voinut ryhtyä kyseessä olevien sopimusten toteuttamisen kannalta tarpeellisiin toimenpiteisiin tuontitodistusten saamiseksi ennen kuin suojatoimenpiteet tulivat voimaan, kuten tämän tuomion 65 kohdassa todetaan. Lopuksi on todettava, että ARM ei voi väittää samanaikaisesti, että se joutui lopettamaan toimintansa suojatoimenpiteiden takia ja että 10 prosenttia sen toiminnasta suuntautuu paikallisille markkinoille, sillä nämä väitteet ovat ristiriidassa keskenään.

54 Näin ollen ei ole osoitettu, että asetus N:o 304/97 aiheutti vakavia seurauksia kantajalle verrattuna muihin sellaisiin taloudellisiin toimijoihin, jotka myyvät MMA:ista peräisin olevaa riisiä, eikä ole osoitettu myöskään, että kyseiset suojatoimenpiteet olisivat kohdistuneet kantajaan tämän erityispiirteiden takia, joiden perusteella se erottuu kaikista muista taloudellisista toimijoista, joihin tätä asetusta sovellettiin.

55 ARM ei ole näin ollen osoittanut, että asetus N:o 304/97 koskisi sitä erikseen sille tunnusomaisten erityispiirteiden takia.

56 Arvioitaessa toiseksi sitä, onko ARM sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se erottuu kaikista muista ja se voidaan yksilöidä samalla tavalla kuin se, jolle päätös on osoitettu, ARM ja Alankomaiden hallitus vetoavat siihen, että ARM teki ennen asetuksen N:o 304/97 antamista osittain hiottua riisiä koskevia toimitussopimuksia sellaisten asiakkaiden kanssa, joiden kotipaikka on yhteisön alueella. ARM:n ja Alankomaiden hallituksen mukaan näitä sopimuksia ei voitu panna täytäntöön asetuksessa N:o 304/97 säädettyjen suojatoimenpiteiden vuoksi. Kantaja vetoaa lisäksi siihen, että noudattaakseen näitä sopimuksia se osti kuorittua riisiä Surinamesta ja vuokrasi säännöllisesti rahtitilaa riisin kuljettamiseksi Alankomaiden Antilleille. Kantajan mukaan sopimusten täytäntöönpano estyi ja edellä mainittu rahtitilan vuokraus häiriintyi asetuksessa N:o 304/97 säädettyjen suojatoimenpiteiden takia. ARM ja Alankomaiden hallitus katsovat näin ollen, että kyseinen asetus koski kantajan etuja erikseen. ARM ja Alankomaiden hallitus vetoavat lopuksi siihen, että komissio ja neuvosto tunsivat ARM:n erityistilanteen ennen suojatoimenpiteistä päättämistä.

57 On huomattava, että se, että neuvostolla tai komissiolla on erityissäännösten perusteella velvoite päätöstä tehdessään ottaa huomioon seuraukset, joita toimella, jonka ne aikovat tehdä, saattaa olla tiettyjen yksityisten tilanteelle, saattaa merkitä sitä, että nämä ovat yksilöitävissä (ks. vastaavasti em. asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 28 ja 31 kohta ja asia C-390/95 P, Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomio 11.2.1999, Kok. 1999, s. I-769, 25 kohta).

58 Tältä osin on todettava, että kun komissio aikoo toteuttaa suojatoimenpiteitä MMA-päätöksen 109 artiklan 1 kohdan nojalla, sen on otettava selvää niistä kielteisistä seurauksista, joita sen päätöksellä voi olla kyseisen MMA:n taloudelle sekä niille yrityksille, joita asia koskee, siltä osin kuin asiaan liittyvät olosuhteet eivät sitä estä (ks. em. asia Antillean Rice Mills ym. v. komissio, tuomion 25 kohta).

59 Koska asetus N:o 304/97 annettiin MMA-päätöksen liitteessä IV olevan 1 artiklan 5—7 kohdan nojalla, neuvostolla oli myös velvoite ottaa huomioon seuraukset, joita suunnitelluilla suojatoimenpiteillä saattoi olla kyseisille MMA:ille ja niille yrityksille, joita asia koski.

60 Edellä mainitussa asiassa Piraiki-Patraiki ym. vastaan komissio annetusta tuomiosta kuitenkin seuraa, että tämän velvoitteen olemassaolon toteaminen ei riitä osoittamaan, että tällaiset toimenpiteet koskevat kyseisiä MMA:ita ja yrityksiä erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan tarkoittamalla tavalla.

61 Yhteisöjen tuomioistuin nimittäin totesi kyseisen tuomion 28 kohdassa, että komissiolla oli velvollisuus ottaa selvää niistä kielteisistä seurauksista, joita sen päätöksellä voi olla kyseisen jäsenvaltion taloudelle sekä niille yrityksille, joita asia koskee, mutta se ei yksin tämän toteamuksen perusteella päätellyt, että kaikkia niitä yrityksiä, joita asia koskee, olisi pidettävä yrityksinä, joita päätös koskee erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan tarkoittamalla tavalla. Yhteisöjen tuomioistuin katsoi päinvastoin, että vain sellaiset yritykset, jotka olivat jo tehneet sopimuksia, joiden riidanalaisen päätöksen soveltamisajanjaksoksi suunniteltu täytäntöönpano estyi kokonaan tai osittain tämän päätöksen takia, voitiin katsoa yrityksiksi, joita asia koskee erikseen perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan tarkoittamalla tavalla (ks. em. asia Piraiki-Patraiki ym. v. komissio, tuomion 28, 31 ja 32 kohta).

62 Edellä esitetystä seuraa, että sen toteaminen, että neuvoston oli asetusta N:o 304/97 antaessaan, siltä osin kuin asiaan liittyvät olosuhteet eivät sitä estäneet, otettava huomioon kielteiset seuraukset, joita sen päätöksellä voi olla kyseisten MMA:iden taloudelle sekä niille yrityksille, joita asia koskee, ei poista kantajan velvollisuutta näyttää toteen, että tämä asetus vaikuttaa siihen sellaisen tosiasiallisen tilanteen takia, jonka perusteella se erottuu kaikista muista.

63 Kantaja ja Alankomaiden hallitus vetoavat tältä osin eräisiin seikkoihin, jotka on mainittu tämän tuomion 56 kohdassa. Ne katsovat, että kantaja oli tehnyt sellaisten asiakkaiden kanssa, joiden kotipaikka on yhteisön alueella, sopimuksia ennen asetuksen N:o 304/97 voimaantuloa. Niiden mukaan näitä sopimuksia ei voitu toteuttaa asetuksessa N:o 304/97 säädettyjen suojatoimenpiteiden takia.

64 Kantajan esillä olevassa asiassa esittämistä asiakirjoista ilmenee todellakin, että kaksi sopimusta tehtiin 17.12.1996.

65 Asetusta N:o 304/97 sovellettiin 1.1.1997 lukien. Tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdan mukaan 3.1.1997 mennessä tehtyihin tuontitodistushakemuksiin ei kuitenkaan sovellettu suojatoimenpiteitä. Näin ollen suojatoimenpiteitä alettiin soveltaa yli kaksi viikkoa sopimusten allekirjoittamispäivän jälkeen. ARM, joka oli tietoinen siitä, että toimenpiteet toteutetaan piakkoin, olisi aivan hyvin voinut ryhtyä kyseessä olevien sopimusten totettamisen kannalta tarpeellisiin toimenpiteisiin tuontitodistusten saamiseksi. Komissio ilmoittikin suullisessa käsittelyssä, että annettujen tuontitodistusten määrä kasvoi merkittävästi joulukuussa 1996 ennen suojatoimenpiteiden voimaantuloa.

66 ARM ei näin ollen voi pätevästi vedota näihin sopimuksiin väittääkseen olevansa niiden takia suojatoimenpiteiden suhteen sellaisessa tosiasiallisessa tilanteessa, jonka perusteella se erottuu kaikista muista. Samoista syistä kantaja ei myöskään voi vedota elokuussa 1996 tehtyihin toimitus- ja rahtisopimuksiin, jotka se väitti tehneensä 17.12.1996 tehtyjen sopimusten toteuttamiseksi, koska ensin mainittujen sopimusten toteuttaminen riippuu jälkimmäisistä sopimuksista.

67 Edellä esitetystä seuraa, että ARM ei ole osoittanut, että asetus N:o 304/97 koskee sitä erikseen. Näin ollen on tarpeetonta tutkia, koskeeko tämä asetus kantajaa suoraan.

68 Edellä esitetyn perusteella kanne on jätettävä tutkimatta.

Oikeudenkäyntikulut

69 Yhteisöjen tuomioistuimen työjärjestyksen 69 artiklan 2 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska neuvosto on vaatinut oikeudenkäyntikulujen korvaamista ja ARM on hävinnyt asian, viimeksi mainittu on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut. Työjärjestyksen 69 artiklan 4 kohdan mukaan Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta ja komissio vastaavat väliintulijoina omista oikeudenkäyntikuluistaan.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) **Kanne jätetään tutkimatta.**

2) **Antillean Rice Mills NV velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

3) **Espanjan kuningaskunta, Ranskan tasavalta, Italian tasavalta, Alankomaiden kuningaskunta ja komissio vastaavat omista oikeudenkäyntikuluistaan.**

Rodríguez Iglesias	Jann	Macken
Gulmann	Edward	La Pergola
Puissochet	Sevón	Wathelet
Schintgen		Skouris

Julistettiin Luxemburgissa 22 päivänä marraskuuta 2001.

R. Grass — kirjaaja

G. C. Rodríguez Iglesias — presidentti